

"Bữa tiệc"

TRƯỜNG SƠN

Đường vào Nam, gặp anh ra Bắc
Giữa cánh rừng đầy đặc bom rơi
Không hàng, không quán, vắng người
Chỉ còn có những nụ cười bên nhau.

Tình bạn hữu bao lâu xa cách
Rồi mai đây anh Bắc, tôi Nam
Thôi thì một chút liên hoan
Lương khô, bình nước trên bàn đa xanh

Với Trường Sơn, là thành "bữa tiệc"
Đây áp tình thâm thiết yền thương
Đón sơ mà thấy cũng ngon
Nói, cười át cả tiếng bom xa gần

Trong hoàn cảnh chiến tranh ác liệt
Nơi diễn ra sống chết từng giờ
Tiệc tuy chỉ có lương khô
Cũng say đắm những ý thơ cho đời

TRƯỜNG SƠN 1972

TIỀN BIỆT ĐỒNG ĐỘI

Anh nằm đỉnh Trường Sơn lộng gió
Bên con đường khói lửa đạn bom
Tiền anh chẳng có trứng, cơm
Cung không có mọt nên hương trên mồ

Chỉ có bánh lương khô quen thuộc
Với một bình tông nước đã sôi
Đặt trên phiến đá giữa trời
Gọi là lễ viếng, tiễn người đi xa

Thương nhớ anh lệ nhòa khôn siết
Đường âm dương cách biệt từ đây
Mong anh nhận lấy lễ này
Như tình đồng đội những ngày bên nhau

Xin kính cúi đầu vĩnh biệt
Chúng tôi sẽ bước tiếp chặng đường
Mang theo nỗi nhớ niềm thương
Quyết tâm vào tới chiến trường Bè hai.

TRƯỜNG SƠN 1972

CHIỀU HÈ
Gọi nhớ quê hương

Chiều hè về, mặt trời khuất núi
Cóc nghiêng rặng như gọi mưa rào
Cua bò lên tận cầu ao
Chuồn chuồn hạ thấp độ cao xuống dần

Con gà trống giữa sân ngơ ngác
Nghiêng nghiêng nhìn sao sắc lá rơi
Vườn cao cổ gáy một hồi
Làm thằng cu Tý bật cười vỗ tay

Trâu no cỏ theo bầy về xóm
Bếp nhà ai nhen nhóm lửa hồng
Mây ùn chớp giạt phía đông
Đầu em mái tóc phấp phồng gió bay

Cảnh giao ca giữa ngày và tối
Nơi quê nhà sôi nổi khẩn trương
Hành quân trên khắp nẻo đường
Hè về lại thấy nhớ thương quê nhà.

1980

CÔ GÁI VIỆT NAM

Em là cô gái Việt Nam
Dịu hiền như những bông sen trong đầm
Nhưng vì nặng nghĩa núi sông
Ra đi theo bóng cờ hồng tung bay
Khoác màu quân phục lá cây
Ba năm có lẽ, ngàn ngày trải qua
Dù cho nắng gắt mưa xa
Em đâu có quản màu da sen hồng
Hôm nay nhiệm vụ hoàn thành
Ra về mà vẫn nặng tình nước non
Em về giữa tấm lòng son
Màu áo quân phục vẫn còn chưa phai
Hoà cùng màu lúa màu khoai
Tôi thêm cuộc sống cho đời ấm no
Hoa sen lại nở giữa bờ
Cũng bông hoa ấy bây giờ đẹp hơn.

1984

*Tặng các chiến sĩ gái đã hoàn thành
nghĩa vụ quân sự nay trở lại hậu phương.*

QUÊ HƯƠNG TÔI

*Kính tặng Đảng bộ và nhân dân xã Liêm Cấn,
huyện Thanh Liêm Tỉnh Hà Nam*

Gửi quê hương trăm thương ngàn nhớ
Sáu mươi năm duyên nợ chưa tròn
Dẫu rằng trọn nghĩa nước non
Tình quê chưa vẹn nên còn băn khoăn

Ôi sao tiếng Liêm Cấn trù mến
Ấp ủ lòng như tiếng mẹ cha
Đường đi chiến đấu gần xa
Niềm thương nỗi nhớ quê nhà khôn nguôi

Nhớ làng xóm tình người sâu nặng
Thương quê nghèo nước mặn, đồng chua
Bao đời đội nắng, dầm mưa
Con trâu đi trước, cái bừa theo sau

Cảnh đói nghèo phải đâu đã hết
Giặc tràn về chém giết dân mình
Chặt tre, dỡ phá chùa, đình
Xây đồn, rào bốt hoành hành bao năm

Quê đã nghèo, chiến tranh tàn phá
Dân đã khổ, chịu quá đau thương
Bao người con của quê hương
Hy sinh, gian khổ, chiến trường xông pha

Vì nghĩa lớn, quê ta son sắt
Nén đau thương, bất khuất đứng lên
Một tay chèo chống thiên nhiên
Một tay trừ giặc, ngày đêm kiên cường

Nhất, Nhì, Tam kệp đường hai mốt
Tứ, Ngũ, Cối vảy bột quán thù
Vực, Trại, Nhuế nổi tự do
Tạo nên sức mạnh "thế cờ" toàn dân!

Núi Cối nơi giam chân giặc Pháp
Cả một vùng lưới thép bao quanh
Tự hào mảnh đất Liêm Cần
Đã cùng cả nước góp phần máu xương

Pháp thua chạy, quê hương giải phóng
Đang dựng xây cuộc sống hoà bình
Vết thương cũ vẫn chưa lành
Mây lại reo hoạ chiến tranh lan tràn

Hết thấy những trai làng ra trận
Bao mẹ già im lặng chờ con
Xưa cạn nước mắt vì chồng
Nay thương con lại quặn lòng vì con

Khắp đất nước dạn bom lửa khói
Theo lời Bác kêu gọi chúng ta
Đồng lòng trai, gái, trẻ, già
Tự do, độc lập, mới là quý hơn!

Ngoài tiền tuyến máu xương đang đổ
Chốn quê nhà gian khổ thêm tăng
Nhưng thóc chẳng thiếu một cân
Và không chịu để thiếu quán một người

Trên trang sử sáng ngời thắng Mỹ
Của Việt Nam thế kỷ hai mươi
Liên Cầm một mảnh đất trời
Trong lòng Tổ quốc ngàn đời còn ghi

Nay đổi mới đường đi tới đích
Bao khó khăn, thử thách còn nhiều
Quê hương tuy vẫn còn nghèo
Nhưng tình làng xóm đáng yêu vô cùng

Bao nhiêu năm thủy trung với nước
Bao nhiêu đời sau trước có nhau
"Đổi mới nhưng chẳng đổi màu"
Càng vui no ấm, càng giàu tình thương

Xin kính chúc quê hương vững tiến
Chúc mọi người quý mến lẫn nhau
Chúc cho xã mạnh, dân giàu
Ngày càng làm đẹp thêm cầu Liêm Cần

NGƯỜI CON CỦA QUÊ HƯƠNG

QUÊ EM
MẢNH ĐẤT KIÊN CƯỜNG

*Kính tặng Đảng bộ, Quân, Dân thị xã Hà Nam được
Đảng và Nhà nước phong tặng
"anh hùng lực lượng vũ trang nhân dân"*

Quê em thị xã Hà Nam
Xung quanh trải thảm bạt ngàn lúa, khoai
Nơi con sông Nhuệ gặp hai:
Sông Châu, sông Đáy kéo dài ra khơi
Đường đi trải khắp muôn nơi
Tàu xe tấp nập, người xuôi đêm ngày

Quê em mảnh đất dạn dày
Bão giông, bom đạn chất đầy đau thương
Bao phen thành bãi chiến trường
Từ trong máu lửa kiên cường đứng lên
Trải qua năm tháng khó quên
Tâm tình với bạn cho em dãi bầy:

Năm xưa giặc Pháp tới đây
Phá tan phường phố dựng xây bất đồn
Trà đi, sát lại xóm thôn
Lập vành đai trắng ruộng vườn hoang vu
Lòng dân sôi sục căm thù
Trẻ già, trai gái quyết trừ ngoại xâm

Trải qua kháng chiến chín năm
Pháp thua, rút chạy quê em hoà bình
Người người hăng hái nhiệt tình
Chung lưng xây dựng quê mình ấm no
Mười năm đang độ ước mơ
Vẫn còn chưa đủ thời giờ lo toan

Thì quân giặc Mỹ leo thang
Bầu trời vẫn đục từng đàn máy bay
Thì nhau bắn phá đêm ngày
Nhà tan, cửa nát đất cày sôi lên
Chẳng còn viên gạch nào nguyên
Trưởng như chúng muốn xoá tên quê mình

Song, dù ác liệt hy sinh
Hà Nam vẫn giữ trọn tình nước non
Xã thôn cùng với phố phường
Tay cấy, tay búa, bám đường ngày đêm
Lo mình nhưng vẫn không quên

Chúng lo giải phóng miền Nam nước nhà
Lo thông từng chuyến xe qua
Lo người, lo của đưa ra chiến trường
Mười năm chiến đấu kiên cường
Mười năm giữ vững tuyến đường nơi đây
Máy bay giặc Mỹ tan tành
Cuối cùng ngậm đắng, nuốt cay mà chuẩn

Quê em dựng lại phố phường
Xóm thôn kiến thiết, ruộng vườn tốt tươi
Chợ Bàu ngày một đông vui
Bạn bè qua lại, muôn nơi đều mừng

Hà Nam thật xứng anh hùng
Gian nan mà vẫn thủy chung ngàn đời
Dạn bom không ngắt tiếng cười
Khó khăn gian khổ không rời quê hương
Phát huy truyền thống kiên cường
Niềm vui đổi mới mở đường đi lên

Gốc sâu tạo thế cây bền
Lòng dân, ý Đảng không quên bao giờ
Rồi đây thực hiện ước mơ
Sẽ xây thị xã đẹp to gấp mười
Vui lòng bè bạn muôn nơi
Góp phần tô đẹp đất trời Việt Nam.

1996

MỤC LỤC

1. Trường Sơn	7
2. Đường mang tên Bắc	8
3. Cô gái đếm bom rơi	10
4. Giác mở Trường Sơn	12
5. Leo núi	14
6. Đỉnh cao	15
7. Xe tăng vượt Trường Sơn	16
8. Baric	20
9. Cọc tiêu sống	21
10. Em gái giao liên	22
11. Chiếc lá trưng quân	24
12. Đường ta đi	26
13. Chiến công thầm lặng	30
14. Nhớ lại Trường Sơn	31
15. Bữa tiệc Trường Sơn	33
16. Tiên biệt đồng đội	34
17. Chiều hè nhớ quê hương	35
18. Cô gái Việt Nam	36
19. Quê hương tôi	37
20. Quê em, mảnh đất kiên cường	43
Mục lục	47

ĐƯỜNG
MANG TÊN BÁC
THƠ NGUYỄN CÔNG TÚ

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NAM

Chịu trách nhiệm xuất bản: LÊ HUỆ

Biên Tập: LƯƠNG HIỀN

Bìa: LÊ PHƯƠNG

Sửa bản In: ĐÌNH LÀNH

In 500 bản tại công ty in Thương Mại.

Giấy phép số 03/VHTT cấp ngày 22/1/1997

In Xong nộp lưu chiểu 2 - 1997